

ZUBERSKÉ NOVINY

PODROHÁČSKY OBČASNÍK

Ročník XXI.

Číslo 4/2017

20. 12. 2017

PF 2018

Vážení spoluobčania,

sú tu opäť Vianoce. Každý rok, po adventnej príprave, prichádzajú ako sviatok narodenia Božieho Dieťaťa. Sú zároveň vnímané ako sviatky lásky a rodiny. Sme viac spolu, prajnejší, pozornejší, viac odpúšťame a dávame. Je namieste otázka, či by sme takými nemohli byť častejšie. Čaro Vianoc by to neoslabilo, práve naopak: ukázalo by tak dôležité a potrebné ovocie lásky v nás a medzi nami.

Koniec roka 2017 nám umožňuje obzrieť sa za prežitými mesiacmi, pripomenúť úspechy, vytýčiť si ciele svojho snaženia a realizovať naše spoločné vízie a predstavy o živote v našej obci. Každý

obci zmysel dávajú občania svojou prácou, svojimi postojmi, aktivitami i pripomienkami. Mnohé vytýčené ciele sme dotiahli dokonca, ale boli i také, ktoré sa nám nepodarili.

Pri tejto príležitosti Vám chcem, poďakovať za Vašu prácu pre spoločné dobro v obci, pre svoje rodiny a na pracovisku.

Prajem Vám všetkým pokojné a radostné Vianoce a požehnaný Nový rok. A keď sa vianočné obdobie skončí, nech jeho zmysel, radosť a sila zostávajú v nás a medzi nami počas celého nového roka 2018.

Ing. Vladimír Šiška
starosta obce

Ježiško v jaslíčkách je znakom nekonečnej Božej lásky a kto tejto láske uverí, pre toho sa narodenie Ježiša Krista stáva dnes prítomným a veriaci človek sprítomňuje jeho narodenie pre dobro celého sveta.

Pri jaslíčkách ožívujeme svoju vieru v Boha, ktorý je nielen všemohúci, ale je aj nekonečnou láskou. Táto láska spôsobila, že bezvýhradne prijal bezmocnosť dieťaťa v jaslích i bezmocnosť odsúdenca na kríži. Tým, že prijal poníženosť jasiel i kríža, nestradil božský majestát všemohúcnosti. Toto je náš

pravdivý Boh, v ktorom je prítomný protiklad maxima a minima. Je v neprístupnom svete a zároveň v jaslích tak neuveriteľne blízky.

Slávenie Vianoc nech nie je bezduchý folklór, ale opravdivé privítanie Boha medzi nami. Víťajme ho, tešme sa z neho a klaňajme sa mu. Cez našu autentickú oslavu Vianoc, ON bude živo a účinne prítomný v tomto svete pre dobro všetkých ľudí. My budeme jeho slávu a On našim pokojom, ako to zvestovali betlehemskí anjeli.

Vladimír Bolibruch, farský administrátor
Ilustrácia: Slávka Mikulovská

Lyžovačka v Zuberci

Padol sniežik bielučký,
prikryl lesy aj lúčky.
Biely je aj Lán,
ja mám skvelý plán.

Zoberme si lyže, sánky,
užijeme si radovánky.

Lán je ale malý kopček,
ja už nie som malý drobček.
Podme radšej, namojveru,
polyžovať na Kýčeru.

Na Kýčeru šlapať musím,
dolu sa zas rýchlo spustím,
Toto ma už nebaví,
Milotín to napraví.

Tam sú vleky jak sa patrí,
podťe so mnou kamaráti.
Spustím sa tam dolu
svahom,
už viem oblúk a aj slalom.

Domov chodím večerami,
zaspávam nad úlohami.

Vaneska Bernátová,
5.A

Zvoní zvonček

Zvoní, zvoní zvonček malý,
Vianoce sú pred dverami.
Zvonček zvoní
bim – bam – bom,
rozozvučí celý dom.

Keď sa sviečka zapáli,
celý dom sa rozžiari.
Stromček v izbe krásne
voní,
detičky sa pri ňom modlia.

Marek Kuzár, 4.A

Uznesenie č. 09/2017 zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva obce Zuberec konaného dňa 30. 11. 2017

Obecné zastupiteľstvo v Zuberco

A. Berie na vedomie

1. Kontrolu plnenia uznesení
2. Informácie starostu obce Zuberec

B. Schvaľuje

1. Program rokovania obecného zastupiteľstva
2. Návrhovú komisiu v zložení Daniela Žuffová a Ing. Marcel Pardek
3. Príspevok vo výške 1500 € na dovybavenie materiálo-technického zabezpečenia pre denný stacionár

v Zuberco spravovaný Spišskou katolíckou charitou

4. Jednorazové príspevky rodinám a občanom v sociálnej núdzi podľa návrhu sociálnej komisie
5. Úpravu rozpočtu obce na rok 2017, rozpočtové opatrenie č. 4, príjmy – 1 893 869 €, výdavky – 1 796 919 €
6. Inventarizačnej komisii sa ukladá vykonať fyzickú inventúru do 31.12.2017

V Zuberco, dňa 05. 12. 2017

Ing. Vladimír Šiška
starosta obce Zuberec

Uznesenie č. 10/2017 zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva obce Zuberec konaného dňa 14. 12. 2017

Obecné zastupiteľstvo v Zuberco

A. Schvaľuje

1. Program rokovania obecného zastupiteľstva
2. Návrhovú komisiu v zložení Patrik Matiščík a Ing. Juraj Majerčík
3. Zostavenie a predkladanie rozpočtu obce bez programovej štruktúry
4. Rozpočet obce Zuberec na rok 2018, príjmy – 1 933 417 €, výdavky – 1 933 417 €

5. Viacročný rozpočet obce Zuberec na roky 2018 – 2020
6. Plán zasadnutí obecného zastupiteľstva v Zuberco na I. polrok 2018
7. Plán kontrolnej činnosti kontrolóra obce Zuberec na I. polrok 2018
8. Za kronikárku obce Zuberec Mgr. Janu Valekovú

V Zuberco, dňa 15. 12. 2017

Ing. Vladimír Šiška
starosta obce Zuberec

Folklór v Zuberco

V rámci udržiavania tradícií sme s deťmi z Roháčika varili ondrejovské halušky. Aj keď len na variči na javisku obecného úradu, ale z pravej nálady varenia halušiek toto neubralo na konečnom výsledku. Deti si doniesli vodu v ústach z potoka, i keď ako sa vpravilo a iste to aj platí, že najlepšia voda pre varenie halušiek je spod mlyna, ale aj voda pred kostolom iste splnila svoj účel. Testo sme si spravili také spoločné. Spoločne sme si vypluli vodu done-

ry z Poľska. V projekte bola zahrnutá Škola tanca realizovaná v Dolnom Kubíne, kde sme sa navzájom učili tance Oravy. Pokračovanie projektu prebiehalo v lete na skanzene, kde Folklórna skupina a Detská folklórna skupina zo Zuberca natočili dvadsať minútový tanečno-spevny blok. V Limanovej nám celý projekt ešte raz predstavili, pozreli sme si, čo natočili zo svojho repertoáru všetky ostatné oravské aj poľské súbory. Zaspievali sme, čo to zo

senú v ústach, potom si každý musel zamiesť, aby troška účastný bol. Ešte napísať lístky desiatich mládenčov, jedna stará dievka, jeden neznámy. Zabaliť do testa, zrobiť každému lístku peknú guľatú halušku a už sa tlačili pri hrncoch s vriacou vodou. Nemohli sa dočkať, ktorá prvá vypláva, chytro horúcu halušku schmatnúť a už bežia zvedaví čo vyšlo a kamarátky na ňou. A už sa smejú, referujú a hodnotia ako ktorá dopadla. A na rok znovu navaríme, tak sme všetci skonštatovali.

V poľskom meste Limanova sme sa zúčastnili na ukončení poľsko-slovenského mikropjektu ochrany a popularizácie kultúrneho dedičstva pohraničia etnických skupín Oravcov a poľských Lachov, na ktorom sa zúčastnili štyri folklórne súbory z Oravy a štyri folklórne súbory z Poľska.

V projekte bola zahrnutá Škola tanca realizovaná v Dolnom Kubíne, kde sme sa navzájom učili tance Oravy.

17. decembra sme sa zúčastnili na Oravských Vianočiach, ktoré organizuje Oravské kultúrne stredisko. Tento rok sme vystúpili dospelí aj deti, kde sme sa predstavili s ondrejovským programom s varením halušiek a vystrájaním po dedine a programom Lucie, kde sme navarili nápoj lásky z byliniek. Nakoniec sme zaspievali zuberské vianočné koledy, deti zavinšovali a zapriali krásne požehnané Vianoce a nový rok.

Daniela Žuffová

DENNÝ STACIONÁR SV. VENDELÍNA

Spišská katolícka charita oznamuje, že začiatkom roka 2018 bude otvorený Denný stacionár sv. Vendelína na Námestí sv. Vendelína v Zuberco, dátumy upresníme.

Denný stacionár prijíma osoby, ktoré budú posúdené obecným úradom a bude im vydané rozhodnutie na službu v dennom stacionári.

Informáciu môžu záujemcovia dostať priamo v **Dennom stacionári v Zuberco**, na tel. číslach: 0904 996 982 alebo na obecnom úrade.

Denný stacionár bude otvorený v pracovných dňoch v rozsahu osem hodín ambulantnej prevádzky sociálnych služieb.

Služby sú zamerané na poskytovanie: pomoci pri odkázanosti na

pomoc inej fyzickej osoby, sociálne poradenstvo, sociálnu rehabilitáciu, stravovanie a na zabezpečenie: pracovnej terapie, záujmovej a duchovnej činnosti.

Týmto oslovujeme najmä ľudí trpiacich samotou, hľadajúcich zmysluplné naplnenie dňa, alebo rodinných príslušníkov, ktorí potrebujú pomoc v starostlivosti o blízkeho príbuzného,

a to počas dňa, kým sú v práci, alebo si potrebujú na určitý čas odýchnuť.

Tešíme sa na každého, kto príde do Denného stacionára sv. Vendelína.

S úctou za SpKCH
Mgr. Janka Benická, poverená
riadením DS v Zuberco

caritas

Separovaný zber v roku 2018

Vývozy separovaného odpadu, teda komodít ako plasty, sklo, tetrapackery a kovové obaly sa v roku 2018 uskutočnia v nasledovných termínoch:

23.01., 20.02., 20.03., 24.04., 22.05., 26.06., 24.07., 21.08., 25.09., 23.10., 27.11., 25.12.

Do **zelených vriec** vhadzujeme sklenené fľaše farebné aj číre, poháre od zaváranín, tabuľové sklo, nevhadzujeme keramiky, porcelán, žiarovky, žiarivky, autosklo, zrkadlá, vstupy do skla.

Do **žltých vriec** vhadzujeme PET fľaše od nápojov, plastové obaly z čistiacich prostriedkov, kozmetiky a hygienických potrieb, plastové obaly z jogurtu, masla, pomazánok, polyetylénové obalové fólie, plastové hračky a plastové kuchynské predmety bez kovových častí, plastové bandasky, vamičky, misky, dózy, kvetináče, vedrá (bez kovových rúčok), polyetylénové fólie čisté bez blata, tašky – „igelitky“. PET fľaše je potrebné najprv zmenšiť zašliapnutím, stlačením. Do žltého vreca taktiež patria krabicové obaly od džusov, mlieka a iných nápojov, kovové obaly od zaváranín a konzerv, plechové dózy od piva a iných nápojov.

Nevhadzujeme: silne znečistené PET fľaše zeminou, olejom, potravinami, farbou, plastové obaly od motorového oleja, penový polystyrén, polystyrénové tácky, kovové uzávery z fľaš, všetky výrobky z PVC – časti vodovodných potrubí, PVC podlahová krytina, plastové časti automobilov – hlavne nárazníky, svetlomety, interiéry, lamináty – zvyšky podlahovej krytiny a obkladov, obaly od jogurtov a mlieka, ktoré sú potiahnuté PVC fóliou, plastové časti elektrospotrebičov – kryty, káble, sanita – záchodové dosky, misky. Taktiež nevhadzujeme papierové a plastové obaly, obaly

obsahujúce zvyšky nápojov, kovové obaly, diely automobilov, elektronické zariadenia a ich účasti.

V termíne **31.05. a 27.08.** sa uskutoční podomový vývoz separovaného zberu papiera z **modrých vriec.**

Do **modrých vriec** vhadzujeme novinový, kancelársky, baliaci papier, časopisy, zošity, kartónové obaly. Papier môžete odovzdať aj prostredníctvom žiakov základnej školy, ktorá sa taktiež aktívne zapája do zberu papiera.

Obec taktiež dvakrát do roka organizuje zber **baterií a akumulátorov, vyradených elektrických a elektronických zariadení, žiaroviek a zariadení obsahujúcich ortuť, vyradených zariadení obsahujúcich chlórfluorované uhľovodíky ako sú chladničky, práčky, elektrické sporáky, vysávače, hriankovače, mlynčeky, kávovary, televízne prijímače, výpočtová technika.** Za pomoci neziskovej organizácie formou charitnej zbierky sa tiež už dvakrát do roka úspešne zapájame do zbierky nepotrebného obnoseného šatstva a textílií. Vedľa budovy obecného úradu je kontajner, do ktorého môžete odložiť na odvezenie nepotrebné obnosené šatstvo.

Taktiež sa môžete zbaviť **veľkoobjemového odpadu** formou zberu, ktorý taktiež vyhlasujeme na jar a jeseň.

V spolupráci so základnou školou taktiež prebieha hromadný zber **kovového šrotu.** Zbery sú vyhlasované miestnym rozhlasom a internetovou stránkou obce.

Separovaním prispievame k zhodnoteniu veľkej časti odpadov z domácností. Spomalia sa náklady na likvidáciu komunálnych odpadov a určite prispievame ku krajšiemu a čistejšiemu životnému prostrediu okolo nás.

OU

Úspešný rok fungovania Brestovskej jaskyne

Pred 130 rokmi sa do vstupných priestorov dnešnej Brestovskej jaskyne podarilo preniknúť poľskému bádateľovi Tytusovi Chalubinskému, ktorý nám o tomto počine zanechal celkom prvú písomnú zmienku o jaskyni. Pravdepodobne netušil, že po viac ako storočí sa stane Brestovská jaskyňa jedným z najväčších lákadiel pre obdivovateľov oravskej prírody.

Aj keď je Brestovská jaskyňa otvorená pre verejnosť už od septembra 2016, až aktuálny rok nám podkrýl skutočný potenciál jedinej sprístupnenej jaskyne na Orave. To, že rok 2017 bude pre jaskyňu úspešný sa dalo predpokladať už vďaka obrovskému záujmu počas letných prázdnin. Na finálne čísla sme si ale museli počkať až do oficiálneho ukončenia sezóny 31. októbra. Počet návštevníkov sa v tento deň zastavil na čísle 10 853. Úspešnejší rok prevádzky si môžeme len ťažko predstaviť, keďže v niektorých obdobiach bola návšteva jaskyne zhodná s jej limitmi stanovenými z dôvodov bezpečnosti návštevníkov a ochrany tejto Národnej prírodnej pamiatky. Extrémny záujem o vstup nás prinútil počas roka zaviesť rezervačný systém, takže návštevníci si môžu objednať vstup do jaskyne v presný čas z pohodlia domova prostredníctvom internetu, alebo telefonicky.

Výnimočne úspešný prvý rok fungovania jaskyne by samozrejme nebol možný bez zvučného mena, ktorý má Zuberec, Habovka a ďalšie okolité obce na turistickú mapu Slovenska. Vďaka teda patrí všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľajú na rozvoji a popularizácii turistického ruchu v podroháčskej oblasti. Poďakovanie patrí aj všetkým návštevníkom Brestovskej jaskyne, za ich záujem o spoznávanie podzemných krás Oravy, za ich trpezlivosť počas zvýšeného

záujmu o vstup a rešpektovanie obmedzení a limitov, ktoré naša jaskyňa má. Osobitným spôsobom sa chcem ako správca jaskyne poďakovať sprievodcom za ich entuziazmus pri vedení návštevníkov. Sú akousi oravskou dušou Brestovskej jaskyne a ich jedinečný prístup výraznou mierou prispel k množstvu

pozitívnych reakcií a bezproblémovému fungovaniu počas celej sezóny.

Pre tých, ktorí ešte jaskyňu nestihli navštíviť by som chcel vyzdvihnúť jej výnimočnosť, ktorá spočíva v unikátnej morfológii jej priestorov. Jaskyňou preteká podzemný potok, ktorý ju neustále pretvára a počas

stoviek tisícov rokov vytvoril výnimočné podzemné dielo. Jaskyňa vyniká aj spôsobom sprístupnenia, ktorý umocňuje zážitok z jej objavovania.

Sezóna 2018 začína v Brestovskej jaskyni už 2. januára. V mene Správy Slovenských jaskýň želim všetkým návštevníkom len tie najlepšie zážitky z objavovania prírodného bohatstva Oravy.

Mgr. Juraj Pajerský
správca Brestovskej jaskyne

Spolupráca v cestovnom ruchu v rámci Žilinského turistického kraja

V rámci spolupráce v cestovnom ruchu pokračuje aj naša aktívna spolupráca s Krajskou organizáciou cestovného ruchu - Žilinský turistický kraj. Na veľtrhu Inwetex-CIS Travel Market v Sankt-Peterburgu KOCR predstavila svoju ponuku, o ktorú ruskí návštevníci prejavili veľký záujem, a to najmä o kúpeľné pobyty, wellness a rodinnú lyžovačku v regiónoch Žilinského kraja. Na základe uvedenej spolupráce bola zorganizovaná infocesta pre petrohradských novinárov, ktorí mali počas troch dní možnosť objavovať komplexnú ponuku cestovného ruchu v kraji.

V utorok 24. októbra 2017 novinári z Petrohradu navštívili aj Zuberec. So záujmom si vypočuli krátky výklad v Múzeu oravskej dediny, nav-

štívali lyžiarske stredisko Roháče - Spálená aj Roháčsku dolinu. Zaujímali sa o možnosti turistiky, lyžovania a skialpinizmu, ale aj o ochranu

V Roháčskej doline s izraelskými novinármi 28.10. 2017

prírody v Tatranskom národnom parku.

Krajská organizácia cestovného ruchu po spolupráci s Izraelskou

štátnou televíziou pri natočení filmov o Žilinskom kraji pokračuje aj naďalej s prezentáciou cestovného ruchu izraelským návštevníkom. V októbri predstavili Žilinský kraj izraelským novinárom v spolupráci s Veľvyslanstvom Slovenskej republiky v Tel Avive počas ich infocesty po Slovensku. V Zuberci a Roháčoch boli v sobotu 28. októbra 2017. Izraelských novinárov sprevádzal pán David Sivor, ktorý je u nás známy sprevádzaním folklórnych súborov z Izraela počas Podroháčskych folklórnych slávností. Hostia navštívili Roháčsku dolinu, kde si vypočuli výklad horského záchranára.

Nárast počtu izraelských turistov do Žilinského kraja pokračuje i v tomto roku – za prvý polrok 2017 bol zaznamenaný nárast počtu návštevníkov o 53,5 % oproti predchádzajúcemu obdobiu; v porovnaní rokov 2016 / 2015 predstavoval nárast počtu izraelských turistov o 93,6 %.

V novembri boli v Zuberci a v Roháčoch na návšteve v rámci infocesty zástupcovia z Holandska.

Ďakujeme zástupcom TANAP-u, HZS, Múzea oravskej dediny, Penziónu Šindľovec a tiež Kolibe JOSU za ochotu a pomoc pri zabezpečení infociest.

TIK Zuberec

Odišiel vzácný človek

Dňa 8. novembra 2017 sme sa na cintoríne v Zuberci navždy rozlúčili s posledným oravským priamym účastníkom národnoslobodzovacieho boja proti fašizmu a zároveň jediným žijúcim vojnovým veteránom na Orave, našim zuberským rodákom, vzácnym a charakterným človekom, priateľom a spoluobčanom, 97-ročným pánom **Františkom Jurinom**. S jeho odchodom do večnosti odchádza aj kus našej histórie.

František Jurina bol dlhoročný predseda zuberskej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov. Po celý život bol aktívny. Neodpočíval ani na dôchodku. Pre našich ľudí urobil vo svojom aktívnom živo-

S Františkom Jurinom pri kladení vencov a besede v partizánskom cintoríne na Zverovke

te veľmi veľa. Na tieto chvíle netreba nikdy zabudnúť. Bol nositeľom mnohých vysokých i štátnych vyznamenaní. Pre jeho mimoriadne kamarátsku povahu bol obľúbený nielen v Zuberci. Do posledných dní jeho života si kľučky na jeho dome podávali mnohí vyšší i vysokí funkcionári SZPB. František Jurina po celý svoj život propagoval odkaz Slovenského národného povstania a sám aj tak žil.

Odišiel potichu. Navždy. Spomienka na neho ostane v nás trvať. Ferko Jurina už nepôjde popred náš dom na ulici Záhradnej, aby ukázal aj tej najmladšej generácii ako sa dá žiť a radosť zo života. Zákony života i smrti sú neúprosné. Odpočívaj v pokoji, nech Ťi je tá naša zuberská zem ľahká.

Milan Mikláš

Ako ožil Denný stacionár Svätého Vendelína

Možno ste už počuli o tom, že v Zuberi bude Spišská katolícka charita prevádzkovať denný stacionár. Aj keď nie je jeho otvorenie zatiaľ oficiálne, snažíme sa predstaviť občanom samotné zariadenie, jeho služby, režim, i to, ako bude fungovať a tiež zodpovedať všetky otázky. A tak sa stalo, že doobeda v stredu 22. 11. zmizli vari polovici obci doma gazdiné (starosta ich nazval sociálne baby, ale to písať asi nesmiem ☺). Dali sme si babskú poradu hneď ráno a pustili sa do roboty. Gazdiné viseli vo všetkých oknách, umývali od povaly po podlahu všetko, čo taký stacionár obsahuje – a zrazu všetko ožilo. Ako by doň vošlo svetlo. No aha, čo dokáže toľko žien pohromade:

O dva dni sme sa rozhodli ukázať naše dielo verejnosti a zažili sme naozaj krásny Deň otvorených dverí. Úprimne, vôbec nás nenapadlo, že za jeden deň dokáže vojsť a obzrieť si stacionár sv. Vendelína toľko ľudí. Zrazu bolo málo stoličiek, kresiel, gaučov, miesta, ešteže sme mali plné stoly a mohli sme si uctiť hostí

a to tiež s pomocou gazdiniiek. Mali sme sa dobre, bol to pre nás krásny deň a to nebolo všetko...

Blížil sa čas obedy a popri vysvetľovaní a rozprávaní sa začal znenazdajky ozývať milý detský hluk. Bola to najkrajšia časť dňa. Prišli nás pozrieť naši drahí minisusedia zo škôlky a priniesli nám radosť, smiech, vyskúšali všetko, čo sa dalo, polohovacie postele, kreslá, svetlá a dezerty. Sme im za to veľmi vďační a moc si ich vážime, niekto funkčnosť pomôcok predsa musí skontrolovať. Dohodli sme sa na stretnutíach v parku a pravidelných návštevách. Verte mi, že po tak milej návšteve neboli dobroty len na stoloch, ale už aj pod stolami a vôbec to nevedilo.

No a keďže tento deň vyšiel tak výnimočne, tak sme vyskúšali celý týždeň.

V dňoch od 11. 12. 2017 do 15. 12. 2017 od rána 8:00 do 14:00 bolo možné skúsiť, ako vyzerá život v stacionári, s celým režimom, službami, vrátane poradenstva, čiže už viac hodín, alebo dní.

Srdečná vďaka za pomoc všetkým Vám, gazdinkám, pánu starostovi, pánovi farárovi, vedeniu obce i pomocníkom chlapcom, ktorí už od leta s nami spolupracujú. Pán Boh zaplať aj za dar, ktorý sme našli na prízemí budovy, 20 stoličiek a desať vriec textilnej pomoci, veľmi si to vážime, mimochodom, sv. Mikuláš tam už nebol, asi šiel do spomínanej škôlky.

Text a foto: Mgr. Janka Benická

Jubilujúci Klub seniorov Horskej služby v Roháčoch

Každé jubileum je vždy jedinečnou príležitosťou ku krátkemu pozastaveniu sa. Takým je, hlavne pre nás starších priekopníkov novodobej záchranu na horách 25. výročie založenia Klubu seniorov Horskej služby v Západných Tatrách – sever.

Vtedy, 22. novembra 1992 sa zišli najstarší žijúci členovia našej organizácie (K. Halák, A. Halák, F. Matlák, V. Slimák, Š. Ondřík, A. Žák), aby ju založili po vzore už existujúcej organizácie aj v iných horských oblastiach Slovenska. Jej prvým predsedom sa stal Karol Halák.

Hory veľké, menšie i tie najmenšie sú pre ľudí v nich žijúcich svetom nad svetmi. Sú pre nás v živote a hľadám aj po ňom, všetkým. Sú pre nás kolískou i hrobom. Sú krásne, nevťeravé. Sú majestátne. Dávajú nám obrovské možnosti regenerácie a obnovy našich duševných i fyzických síl. Vedľa však byť aj nepríjemné, nebezpečné a kruté.

Aj našim 25 ročným jubileom si chceme uctiť tých, ktorí horám s láskou obetovali celý svoj život. Mojších

vzácných kolegov a spolupracovníkov, ktorí na ich vrcholy nie raz vystúpili. Zažili búrky a blesky nad i pod nimi, upreli pohľad na doliny, nie raz plné chmár a farieb dŕh. Pochopili tento zvláštny a tajomný svet. Pochopili, že sa sem musia

vrátiť, že tu natrvalo patria. Keď bolo treba, išli v ktorúkoľvek nočnú hodinu, aby inému pomohli, podali pomocnú ruku priateľu, horského záchranára. Niekedy s úspechom, niekedy žiaľ už pomoci nebolo. Vždy a za každého počasia, tam kam došli

boli odmenení. Bez nároku na mzdu, či poďakovanie, v akejkoľvek forme ľudského podania. Áno boli odmenení úžasným pocitom lásky ku všetkému, čo nás obklopuje. Oči kamarátov a spokojnosť na ich tvárach hovorili za všetko. Nebolo únavy, nebolo výčitek, nebolo hnevu. Nech bolo ako bolo, vždy nás to spájalo a spája do dnešných dní. Naším sviatočným stretnutím 7. novembra 2017 v Kolibe JOSU sme si pospomínali i odmenili Pamätným listom - tých žijúcich. In memoriam – tých ktorí sa tohto výročia nedožili. Spolu s nami si naše jubileum prišli osláviť aj naši mladší kolegovia. Výkonní, telesne i duševne zdatní horskí záchranári, ktorí dnes zabezpečujú starostlivosť v horách na vysokej profesionálnej úrovni.

Všetkým mojim kolegom, aktívnym záchranárom, ale aj Vám, ktorí sa s nami stýkate, žijete spolu s nami, prajem veľa krásnych a bohatých zážitkov pri pobyte v našich horách.

Text a foto: Dr. Milan Mikláš, výkonný tajomník KS HS pre Slovensko

25rokov KS HS

Vianoce v Zuberco

Vianoce sú jeden z najkrajších tradičných zvykov, aký počas roka slávime. Nesú v sebe hlbokú kresťanskú myšlienku narodenia Ježiša Krista. Ale je to tiež krásny ľudový zvyk, ktorý každoročne slávime. Jeho forma zostáva stále, ale postupom času sa jej jednotlivé časti menia. Aj zvyky sa prispôbujú dobe. Je to súbor mnohých kresťanských aj predkresťanských obyčají.

Rok našich prastarých rodičov ovplyvňoval najmä poľnohospodársky a pastiersky spôsob života, ten určoval celý ročný cyklus prác a zvykov. Mnohé sa začalo meniť najmä po druhej svetovej vojne a potom v polovici 60-tych rokov, keď sa menil spôsob zamestnania ľudí a možnosť kúpy rôznych tovarov. Od začiatku 90-tych rokov u nás trávenie sviatkov veľmi ovplyvňuje turistický ruch ako dominantný druh obživy.

Dušičky boli medzníkom v domácich prácach každej rodiny. Zmena poveternostných podmienok bola výrazná, príroda sa ukladala na vegetačný kľud. Deň sa výrazne skracoval, noc bola dlhá. Na poli bolo všetko porobené, „repa“ v pivnici, kapusta natlačená, žito v štokoch, seno na šope. Statok sa nepásol, všetky chvosty boli v stajni. Chlapi ešte vyvážali hnoj na pole, zväžali drevo, aby sa pripravili na zimu. Ženy svoju prácu zamerali na pradenie ľanu, vlny a páranie peria. Bola to zdĺhavá práca, preto jej spoločenský charakter bol žiaduci. Viaceré susedky sa večer stretli u jednej z nich a spoločne pracovali, ale to až potom, keď mali obriadený dobytok. Do noci pri svetle petrolejky, či sviečky, neskôr slabej lampičky sa ženy pri pradení rozprávali a radi zaspievali. Potešili sa príchodu mládencov, ktorí prišli s muzikou dievčiny „podkušiť“, vretienka popliešť, ale aj potancovať a zaspievať.

V predvianočnom období aj u nás mali výnimočný význam dni, ktoré sa voláme „stridžie“. Na Martina sa konala zábava, ktorá mala ešte pred druhou svetovou vojnou špecifický priebeh spojený s vyberaním dreva po gazdoch a potom jeho predajom, aby mali mladí dosť peňazí na jej prichystanie. Potom prišla Katarína, chlapi pri pradení práve v tento deň dievkam radi porobili všelijaké huncútstva. Dôležité však bolo, že v tento deň mohla byť posledná zábava pred Adventom. V predvečer Ondreja, a to poznáme aj dnes, sa po dedine robili kadejaké veci. Všetci sa radi pousmejeme nad poprekľadanými bránikami a všelijakými tabuľkami či povešanými „kulochami“. Dakedy práve dievčatá chodili rady chlapcom vracaf Katarínske „parády“. Mládencom pekne vyukladané drevo pozhadzovali, všeličo poprevracali či popremiestňovali. Aj Ondreja aj ľúbostné čary mali veľkú moc. Dievčatá halušky varili, plotami trásli, prasátku klopať, spodnice na strechy vyhadzovali, len aby zistili, kto bude ich nastávajúci a či náhodou starou dievkou nezostanú.

Deti mali veľmi radi aj zvyk na „Mikuláša“. Čakali, či v noci príde

svätý Mikuláš aj k nim a či im niečo prinesie do vyčistených topánok. Našli si tam všeličo, kúsok čokoládky, jablko, kocku cukru, ale aj palicu alebo aspoň triesku, aby deti vedeli, že majú počúvať rodičov. Výchovný charakter Mikulášskej pochôdzky s anjelom a čertom plní svoj účel do dnešných dní.

Lucia bol jeden z najvýznamnejších „stridžích“ dní. V minulosti sa verilo, že sa v tento deň priasť nespí, lebo by sa ženám ruky pozapletali. Ešte stále poznáme v tento deň ľúbostné čarovanie, písanie listovčok s menami chlapcov. Vravelo sa, že od Lucie do Vianoc, každá noc má svoju moc. Výrazne sa deň skracoval a dlhá tma v ľudoch vyvolávala predstavy zlých síl a preto sa snažili ich pôsobeniu všelijako zabrániť. Aby im strigy na statku a dome „neporobili“. Na Lucie sa tiež končila pred Vianocami robota s pradením a páraním. Ženy si už upratovali svoje domácnosti a po večeroch sa rodiny v susedstve stretávali pri modlení deviatnika k Panne Márii. Radi tiež chodili zavčas ráno na roratné omše, ktoré bývali väčšinou v Habovke.

Domácnosti sa ženy snažili, tak ako aj dnes, pekne do posledného kútika poupratovať a to aj preto, aby z domu vyhnali všetko zlé a staré. Oblátky piekol rektor do každej domácnosti presne na počet členov rodiny. Každému jedna trubička a jedna „biela“ oblátka. Vypekanie všelijakých koláčikov, ako to poznáme dnes, sa začalo až niekedy v 60-tych rokoch 20. storočia. Medzi prvé patril srnčí chrbát, medvedie tapky či mačie oči. Dovtedy ženy chystali ako sladký koláč iba zapletanú vianočku, alebo makový, tvarohový, či lekvárový závin a na štedrovečernom sto-

le nesmeli chýbať fánky.

Štedrý deň prebiehal v domácnostiach pokojne. Už od rána bolo cítiť výnimočnú atmosféru. Ráno sa obriadil statok. S robotou okolo statku vždy súviselo aj prinesenie vody z potoka či napumpovanie zo studne, deti pri týchto prácach prirodzene pomáhali. Ženy dopekali koláče, v chlebovej peci upiekli chlieb, varili kapustnicu s hubami a údenou rybou, chystali podkovičky kapra. Deti dozdobovali stromček. Na ňom nesmeli chýbať jabĺčka, salónky a kolekcie, ktoré si ľudia chystali sami doma. Celofán si kupovali a doňho

čere nasledovné jedlá – najskôr oblátky s medom, po nich prišiel prípitok – buď domáca pálenka alebo varené víno, niekto pil bielu kávu, alebo čierny čaj. Jedávala sa kapustnica s hubami a údenou rybou s popučenou „repou“ (zemiakmi), neskôr rezancami. Ako hlavné jedlo bývala „cibuľová repa“ s rybou, pred druhou svetovou vojnou to bývali opražené podkovičky z kapra. Potom prišli na rad varené sušené slivky, varené s hrebičkami, celou škoricou a cukrom. Tie sa jedávali samé so šťavou alebo s fánkami, ktoré nesmeli na stole chýbať.

Po modlitbe po večeri sa najmä deti tešili na rozbaľovanie darčiekov od Ježiška, ktoré si našli pod stromčekom. Mamky poupratovali zo stola iba riady a jedlo, ostatné na ňom ostalo. Omrvinky zo stola gazda zanesol statku. A potom hybaj „po spievaní“ s koledami a vinšami. V tento večer chodili ohlasovať dobrú novinu po domoch najmä deti a mladí a aj toto malo hlbší význam. Tam sa deťom odmenili „päťthaliernikom“. A takto deti šťastné chodili štrngajúci z dom na dom. Najdlhšie sa zachovali zvyky spojené s odmeňovaním a tento určite patrí medzi tie najtrvalejšie.

Na poľnočnú omšu peši chodili do Habovky. Nešli iba celkom maličké deti a bezvládni ľudia. Ráno potom na Pastiersku omšu, malá bývala väčšinou v Zuberco. 25. december býval deň pokoja. Z domu sa nevychádzalo. Ľudia oddychovali, navzájom sa nenavštevovali. V tento deň už mohli jesť aj mäso – väčšinou údený bravčový pás alebo šunku povarenú v kapustnici s „cibuľovou repou“. Potom na Štefana 26. decembra sa už konali rôzne návštevy a po spievaní chodievali aj starší.

Zvyky spojené s oslavou Nového roka sú novšie. Preto sa tam viac menej opakuje večera so Štedrým dňom. Dôležité boli vinše na Nový rok vinšované – deti chodili „po fadkoch“ – vinšovať.

Tradičný detský vinš bol: „Ja som malý žáčik, spievam ako vtáčik. Pri zubersekej škole chlapi spievajú, Krista Pána vítajú. A ja ho teš viťam, grajcárik (korunka) si pýtam, grajcárik mi dajte, s Bohom ostávajúte. Pochválen Pán Ježiš Kristus!“ Dievčatá zase: „Já som malá pana, víťam Krista Pána. A ja ho teš viťam.....“ pokračovali ako chlapi.

„Vinšujem Vám Hody, Svätky, aby ste mali šetkého dosť a boli ste zdraví, šťastní, Pánom Bohom požeňnaní! Pochválený buď Pán Ježiš Kristus!“

A ešte sa malo pri vinši podskočiť, lebo to znamenalo, že vinš až do neba pôjde a potom ozaj vyslyšaný bude.

Vypovedané v tento deň malo veľký význam. Lebo ako na Nový rok, tak po celý rok.

V Zuberco sa jedávali počas ve-

Eva Janoštinová

25 rokov zuberskej pekárne

Je tomu už 25 rokov ako padlo po dlhých diskusiách rozhodnutie vybudovať na družstve pekareň.

V septembri v roku 1992 sme začali s jej výstavbou. Predtým sme prešli veľa nových pekárňí, navštívili viacero dodávateľov. Dodnes si pamätám ako sme blúdili s Pavlom Pilarčíkom, vtedajším podpredsedom po Viedni a hľadali adresu jedného z dodávateľov technológie, pre ktorú sme sa rozhodli. Bez navigácie s

populárnych zuberských estrádach, keď sa prísediaci pýta svojho suseda: „Čo sa mrvíš ako zuberský chlieb?“ Aj vďaka iniciatíve a skúšaniam Luba Harmatu sa kvalita menila k lepšiemu. Postupne sme sa po kubínskej pekárni Rusina stali koncom 90-tych rokov druhým najväčším producentom pekárenských

z dôvodu realizácie ich vlastnej pekárne, a tak sme boli pre nich už aj konkurenciou. Ostali súkromní odberatelia a naše bufety. Prejavilo sa to poklesom tržieb. V roku 2009 sme oproti roku 2008 klesli s tržbami o 127 000 €. Dnes sme sa už vrátili k pôvodnej výške tržieb. Len tak pre ilustráciu ročne sa upečie cez 400 000 ks chleba, 1,5 až 2 mil. ks rožkov a podobné množstvo iných

výrobkov. Každý prejde niekoľkokrát ľudskými rukami. Tých rúk tam nie je až tak veľa. Viete koľko je tam fitnessu a platenosti? Príďte! V súčasnosti pracuje v pekárni desať ľudí a dvaja vodiči. Vyrábame 72 druhov výrobkov a máme 95 odberateľov. V Zuberci náš chlieb nájdete najmä vo Večierke u Bernáta a v našom bufete. Každá práca, ktorá prináša ľuďom úžitok si zasluhuje uznanie, úctu, ale pečenie chleba je pre mňa zahalené až do rúška posvätná. Nevieť, či si celkom uvedomujete, keď beriete do rúk chlieb, pečivo, koľko ráz sa ho dotkli ruky človeka. Málom ktorý výrobok je tak poznačený rukou človeka, jeho emóciou ener-

da, že chlieb si ľudia v našich končinách tak necenia ako niektoré iné výrobky dávajúce človeku pocit akejsi väčšej významnosti, či imidžu. Zákonite cena výrobku sa preniesie aj do odmeňovania. Nízke mzdy často uvádzame ako dôvod neochoty pracovať v tomto povolaní. Nie je však len o tom. Mnohí, čo boli skúsiť, vyriekli oriel: „Ťažká práca“. Iste nie je ľahká, ale ak už pečenie chleba je pre nás ťažká práca, zaslúžime si ho? Čo by na to povedali naše mamy a staré mamy, ktoré poznajú aj situácie, keď by ho boli radi upiekli a nebolo z čoho. Pravdepodobne by nič dobré o tomto prístupe nepovedali. V priebehu rokov skúsili pekárčinu mnohí, ale mnohí sa pobrli za iným niekedy možno ľahším chlebom. Nezazlievam im to. Ak však budeme hľadať len to ľahšie, asi sa nevyhneme tomu, že nás budú kŕmiť, tí ktorých sa teraz bojíme prijať. Pre chlieb ľudia viedli vojny. Kvôli chlebu zohýbali chrbát i kolená. Kvôli chlebu ľudia umierali. Mnohí aj pre jeho nedostatok. Aj dnes sa kvôli chlebu vedú vojny. Vojny dietológov, ktorí zaraďujú chlieb ku škodlivinám, ktorý spôsobuje obezitu a choroby. Tisícročia to tak nebolo. Vedú sa vojny obchodné. Producenti a výrobcovia sa ničia navzájom. Vedú sa vojny v nás. Dám si? Nedám si? Aký si dám? Ten je zlý a tamten taký. Vždy, keď postávam v obchodoch a počúvam ako ľudia hndrujú na chlieb, myslím na našich otcov a mamy a ich minulosť a na mnohých v súčasnosti, čo ho nemajú a umie-

mapou v ruke na Škode 120. Tam som videl pekareň, v ktorej bola rovnaká technológia, akú sme si zvolili my a piekla pre 100 000 obyvateľov Viedne. Samozrejme neobišlo sa to ani bez presvedčania v banke, že zámer je dobrý. V tom čase už boli aj prvé skúsenosti, že nie všade malé pekárne zvládali konkurenčný boj. Schvaľovanie po úradoch samotná výstavba a zároveň hľadanie pekárov. Nevolo ich a tak si bolo treba pripraviť vlastných. Od volantu sa na to vtedy podujali Lubomír Harmata, ktorý neskôr dlhé roky robil aj vedúceho pekárne a Jozef Gonda. Absolvovali 6 týždňový kurz a prax v pekárni v Oravskom Podzámku. Začiatkom roka 1993 sa začala výroba. Celú receptúru výrobkov i chleba sme prebrali od dodávateľa technológie, ktorý absolvoval s nami prvý týždeň a zaslavoval našich ľudí do zvládnutia technológie. Od začiatku pracovalo v pekárni desať ľudí plus dvaja vodiči na rozvoz výrobkov. Bolo dobré, že hneď od začiatku sme mohli dodávať do obchodov Jednoty. Postupne sme dopĺňali technológiu a menili receptúru chleba a výrobkov a rozširovali sortiment. Chlieb s receptúrou od dodávateľa prvej technológie sa nám zdal nie celkom taký, ako by sme si boli priali. Pamätám si na jeden heft na vtedy

výrobkov na Orave. Poliari sa tešili na naše rožky, lebo boli krehké a chrumkavé, hoci niektorí miestni mali radšej gumové kubínske, lebo po nich nie sú odrobinky na stole. Chlieb si tiež mnohí pochvalovali. Jeden náš spoluobčan skonštatoval: „Nemôžem kupovať váš chlieb, lebo deti ho veľa zjedia a kde tak zjédeme“. Boli i takí, čo ho nemohli aj preto, že bol družstevný. Učili sme sa za pochodu piecť, distribuovať, obchodovať. Iste nie vždy všetko bolo na 100 %. Napriek tomu, že ľudia sa menili, či už vo vedení pekárne Marta Bebejová, Zofka Železníková, Lubo Harmata, Erika Belopotčanová, Anna Lajčinová, v administratívnom zabezpečení Anna Fileková, Jana Jurčová, Anna Železníková, Ivetka Valeková, pekári Peter Magerčák, Martina Janoštinová, Julo Matúš, Jana Janoštinová, Lubka Bažiková a dnes hlavne Michal Harmata, Jana Ulrichová, Anna Hricová, Tomáš Šiška, Marka Šimíčková a ďalší sa významne podieľali, alebo podieľajú na tom, že príbeh zuberskej pekárne je zatiaľ úspešný. Chceme im touto cestou poďakovať.

Neskôr nám pribudla konkurencia z Liptova i z Oravy. Príchodom Tesca, Lidla nám z trhu ubudlo. Neskôr došlo k ukončeniu dodávateľských vzťahov z COOP Jednota,

giou a teplom dotyku. Ale sú v ňom aj hrejivé lúče slnka, ovlažujúce kvapky dažďa, príjemných vôní lánov pšenice, či čerstvo upečeného chleba. Je mi občas smutno, že chlieb sa stal pre mnohých zdrojom negatívnych emócií až boja. Chlieb má dnes v našich končinách konkurenciu v iných dostupných dobrotách, či takzvaných zdravých potravinách. Má konkurenciu v lukratívnejších výrobkoch, či lepších podmienkach zamestnancov. Je prav-

rájú hladom. Mnohí, budete možno čítať tieto riadky počas sviatkov, keď si pripomínate narodenie toho, ktorý nás naučil o chlebe prosit slovami: „chlieb náš každodenný daj nám dnes“. Ostať v tejto prosbe je nevyhnutnosť budúcnosti. Budem rád, ak niekto napíše o 25 rokoch článok o zuberskej pekárni, že pečie chlieb, že ľudia jedia chlieb a že ľudia prosia „chlieb náš každodenný daj nám dnes“ a sú zaň vďační.

Marián Železník

Daruj čas pre svoje manželstvo

Súčasná doba je namáhavá, náročná najmä na čas, veci sa menia s veľkou rýchlosťou. V parlamentoch sveta sa schvaľujú zákony, ktoré sa snažia zmeniť zriadenie rodiny. Normálnym má byť to, čo pred niekoľkými rokmi bolo neakceptovateľné a nepredstaviteľné. Stúpa rozvodovosť, či partneri žijú spolu bez uzavretia sviatostného manželstva.

Príležitosťou na chvíľu sa zastaviť, darovať čas pre svoje manželstvo i načerpať nové sily bolo stretnutie pre manželov, ktoré sa v našej farnosti konalo v sobotu 25. 11. 2017.

ličnej, ktorí sú rodičmi šiestich detí. Obohatili nás tým, ako Boh premenil ich srdcia a ako mocne cítia Jeho prítomnosť a ochranu v živote ich rodiny. V tomto čase sa nám o deti

Začalo sa sv. omšou pre rodiny, ktorú celebraval náš duchovný otec Mgr. Vladimír Bolibruch. Po svätej omši nasledovala adorácia za manželov a rodiny našej farnosti. Sprievodná meditácia zdôraznila manželstvo ako jednotu muža a ženy. V každom manželstve prídu krásne, ale aj ťažšie chvíle. Ženy mohli nájsť pri adorácii povzbudenie vo vzore života Panny Márie a jej krásnej a čistej lásky. Muži zase nachádzali oporu a povzbudenie v živote sv. Jozefa, ktorý musel rovnako ako oni, namáhať sa pracovať a starať sa o rodinu.

Po svätej omši a adorácii sme sa presunuli na faru, kde sa nám so svojím svedectvom zdieľali manželka Mária a Miroslav Daudovci z Ve-

postarali Sestry Sv. kríža, a šikovné animátorky, ktorým by sme sa chceli za ich službu poďakovať.

V jednom z listov sestry Lucie z Fatimy je uvedený: „Posledný zápas medzi Pánom a kráľovstvom Satana bude o manželstvo a rodinu. Nebojte sa. Každý, kto sa bude snažiť o posvätnosť manželstva a rodiny bude mať protivníkov a oponentov, pretože toto je rozhodujúca otázka. Panna Mária už však rozmliaždila hlavu Satana.“

V našej farnosti by sme chceli prispieť k posvätnosti manželstiev a rodín, preto už aj na rok 2018 plánujeme ďalšie stretnutia pre manželov, na ktoré Vás všetkých pozývame.

mš

Foto: Ján Šuvada

Dobrá novina 2017

Dňa 9. 12. 2017 sa uskutočnila vysielačská akcia Dobrej noviny v Dolnom Kubíne, ktorá sa začala sv. omšou a požehnaním koledníkov. Prijatím svetla, ktoré symbolicky priniesť do každej rodiny. Tohtoročná téma: Na ceste k životu.

Cesty v severnej Etiópie sú prašné a často vedú ponad strmé priepasti. So zdravotným strediskom sestier vincentiek v Alitene spolupracujeme na programe zlepšenia starostlivosti pre matky s deťmi.

Na ceste k životu kráčame s Dobrou novinou aj cez našu solidaritu s ľuďmi okolo nás i v ďalekých afrických krajinách. Kráčame po nej aj s koledou a dobrou zvesťou prichádzame do domácností, kde ohlasujeme narodenia Pána. Ideme po nej, keď sa dokážeme zrieknuť niečoho, čo pomôže ľuďom, ktorých ani nepoznáme. Kráčame po nej v našich každodenných malých i veľkých rozhodnutiach.

Sr. Theodózia

VIANOCE

Vianoce biele, usmiate tváre,
nech máme radosť v srdci stále.

Nebudme zlí, zahodme zlosť,
nech lásky cítiť z každého dost.

Vianoce krásne, žiarivé oči,
nech každý človek šťastia sa dočká.

Nebudme sami, majme sa radi,
Ježiško prišiel, je medzi nami.

Miška Valeková, 5. A

Príprava pečiva pre starých a chorých

V rámci detskej organizácie eRko sme sa chceli pridať ku farskej aktivite na sv. Mikuláša. S dievčatami sme sa dohodli, že 2. 12. 2017 pred sviatkom sv. Mikuláša, si vyskúšame naše pekárské umenie. Stretli sme u rehoľných sestier v Zuberi so siedmimi dievčatami. Dievčatá mali za úlohu vykrojať medovníky. Zamiesili si cesto na orechové rožky a kolieska. Prišli na to, že keď nedajú dosť múky, tak sa im cesto prilepí o dosku. Ešte iné vzácne skúsenosti získali a na záver pripravené suché pečivo pekne zabalili a pripravili na deň, keď tieto

výrobky mohli našim starým spolu so sv. Mikulášom odovzdať osobne. Svoju radosť neskrývali a veru sa mali aj z čoho tešiť.

Pred sviatkom sv. Mikuláša 4. decembra 2017 skupina dobrovoľníkov pomáhala pri príprave bohatých balíčkov pre chorých a tiež pre deti na stretnutie so sv. Mikulášom. Do balenia sa zapojili dobrovoľníci viacerých vekových kategórií. Sú to radostné chvíle, kedy sa farské spoločenstvo má možnosť realizovať aj takýmto spôsobom.

Svoju radosť neskrývali a veru sa mali aj z čoho tešiť.

Ako každý rok aj tento nebol výnimkou, keď medzi deti do kostola zavítal sv. Mikuláš. Deti predniesli svoje strelné modlitby, básne a piesne. Najväčšiu radosť mali najmenší, z ich očí bolo vidieť veľkú radosť a šťastie, že ani nás sv. Mikuláš neobišiel a bol veľmi štedrý.

Sestry Sv. kríža

Výlet na Zverovku

V tomto školskom roku sme s deťmi z našej materskej školy využili krásne počasie babieho leta v mesiaci október a vybrali sme sa na

služby, kde nás už čakal Mgr. Rastislav Šroba, ktorý nás poučil o správaní sa v horách, následne nám ukázal vozový park horskej služby,

výlet na Zverovku. Nasadli sme na Roháčsky turistický vláčik, ktorý nás vyviezol na parkovisko pod lyžiarske stredisko a obdivovali farebné premeny jesene v prírode. Navštívili sme Infocentrum Tanap-u, kde nám Ing. Marek Hudáček a pani Danka Michalcová porozprávali o flóre a faune v Roháčoch. V Penzióne Šindľovec sme sponzorsky dostali občerstvenie pre všetkých. Turistickou vychádzkou sme pokračovali popri pietnom mieste ku správe Horskej

ktorý im pomáha vo vysokohorskom prostredí. Ukážky vycvičeného záchranárskeho psa „Etna“ v nás pretrvávali v spomienkach ešte dlho. Naši najstarší skólkari absolvovali výlet až ku jazierku Maras. Plný zážitkov a nových poznaní sme sa vrátili späť do materskej školy.

Všetkým, ktorí prispeli k obohateniu vedomostí z našich hôr a celkovej pohody ďakujeme.

Text a foto:
Bc. Lýdia Hajičková

Netradičné dopoludnie

Z iniciatívy Slovenského výboru Svetovej organizácie pre predškolskú výchovu (SV OMEP) vznikla myšlienka usporiadať Deň materských škôl na Slovensku. Tento významný deň, nie len pre materské školy, ale aj pre náš štát sa bude organizovať každoročne 4. novembra.

Významným medzníkom v dejinách predškolskej pedagogiky na Slovensku sa stal dátum 4. novembra 1829. V tento deň vznikla a bola založená v Banskej Bystrici prvá

vystihla špecifikum didaktiky materskej školy už v jej počiatkoch: „Tieto malé deti tak vyučujú, že ani nevedia, že sa učili, a celý čas trávia tak, že si myslia, že sa len hrali.“

Pri príležitosti tohto dňa sa v našej materskej škole konalo netradičné dopoludnie, ktoré sa nieslo v duchu našich zvykov a tradícií. Pani Danka Žuffová a pani Anna Valeková prišli ukázať deťom takmer zabudnuté techniky spracovania ľanu. Hovoreným slovom, ale aj praktickou ukážkou priblížili deťom niečo

deti a opatrovňa na území Slovenska. Jej zakladateľkou bola grófka Mária Terézia Brunswická. Česť a vďaka patrí tejto grófke za to, že

staré, no pre ne nové a nepoznané. Deti mali možnosť vyskúšať si rôzne činnosti spojené so spracovaním ľanu, ako je trepanie, česanie a pradenie. Na záver tohto príjemného dopoludnia sme si spolu zaspievali a zatancovali ako na pravej zubeckej veselici. Aj prostredníctvom takýchto aktivít sa snažíme priblížiť deťom svet vzdialený od súčasnej reality, vložiť deťom múdrosti našich predkov a vštepiť lásku k ľudovým tradíciám. Týmto sa chcem poďakovať pani Žuffovej a pani Valekovej za ich ochotu a čas, ktorý venovali našim deťom.

Marcela Šrobová
Foto: Bc. Lýdia Hajičková

Text a foto:
Bc. Dana Motyčáková

Mikuláš v materskej škole

Sviatok svätého Mikuláša je najobľúbenejším hlavne u tých najmenších. Aj tento rok všetky deti z našej materskej školy s napätím očakávali, či ich Mikuláš navštíví. Tichučko sedeli a načúvali, kedy sa ozve cinkot zvončeka. No a keď zvonček zaznel, očka sa im rozžiarili a srdiečka rozbúchali radosťou. Deti Mikuláša privítali v triedach

milým programom, v ktorom s veľkou chuťou a radosťou recitovali básničky, spievali piesne, vianočné koledy a odpovedali Mikulášovi na množstvo otázok a tiež mali pre Mikuláša pripravených veľa otázok. Mikuláš deťom rozdal balíčky so sladkou odmenou, ale aj veľa krásnych nových hračiek. Atmosféra bola naozaj čarovná a pripomenu-

la nám blížiac sa sviatky radosti, pokoja a šťastia. S Mikulášom sme si urobili zopár spoločných fotiek, poďakovali sa a zažehali mu šťastnú cestu. No a Mikuláš sa pobral rozdávať radosť ďalším deťom do iných materských škôl.

Čaro Vianoc

S prichádzajúcou zimou sa každoročne tešíme na najkrajšie sviatky v roku – na Vianoce. Obdobie, ktoré im predchádza, nazývame Advent. Je to čas očakávania narodenia Ježiša Krista a rôznych príprav.

Symbolom Vianoc je vianočný stromček, ktorý nechýba v žiadnom dome. Našu domácnosť zdobí vianočný stromček, najčastejšie jedlička. Po jeho upevnení do stojana ho postavíme do obývačky k oknu. Pustíme si vianočné pesničky a celá rodina ho spoločne ozdobujeme. Najskôr založíme svetielka. Na vrchol dáme vianočnú hviezdu a potom začneme vešať salónky a kolekcie. Keď sú všetky na stromčeku, pridávame rôzne vianočné ozdoby – guľky, hviezdíčky, srdiečka, mašličky, anjeličky a iné ozdoby. Nakoniec okolo celého omotáme retiazku. Na našom stromčeku prevláda modrá, biela a strieborná farba. Spolu so svetielkami sa nádherne ligoce.

Atmosféra pri príprave stromčeka a ostatnej vianočnej výzdobe nášho príbytku je vždy perfektná. Všetci sa spolu smejeme, zabávame, spievame a hlavne sa tešíme na „Ježiška“. Veľmi by som si pria-la, aby na celom svete vládla pokojná, radostná a veselá nálada.

Tatiana Šišková, 6.B

Starí rodičia sú tí, ktorí majú striebro vo vlasoch a zlato v srdci

Starkí nám dávajú ten pocit, že na nás čakajú celý deň, aby nás videli. Deň starých rodičov v našej škole (16. 11.) je jednou

z mnohých príležitostí, kedy majú naši najmladší žiaci príležitosť ukázať svojmu dedkovi, babke, starému či starkej našu školu, svoju triedu,

kamarátov, svoje vedomosti, talent, zarecitovať básničku, zaspievať pieseň, ukázať im svoju lásku. Starí rodičia zas majú možnosť im

aj dnes prejavíť svoje city, podať pomocnú ruku, oceniť snahu a podeliť sa o svoje životné múdrosti.

zš

Deň Európy v škole

Umenie, kultúra a architektúra - to bola téma ďalšieho ročníka školskej akcie Dňa Európy. Zástupcovia jednotlivých tried si vylosovali štát, ktorý na túto tému predstavili. Príprava trvala mesiac. Koordinátormi boli triedni učitelia, ktorí usmerňovali, pomáhali a v spolupráci so žiakmi prichádzali s nápadmi. V piatok 1. decembra 2017 to celé vyvrcholilo. Ráno triedy zmenili svoj vzhľad. Potom sa už mohlo prezentovať.

V.A nám predstavila Holandsko. Cestou nás sprevádzal „Bludný Holanďan a asistovali mu Vincent van Gogh a Rembrandt. Spoločne sme sa preplavili kanálmi Amsterdamu a uvideli krásne veterné mlyny. VI.A nám predstavila grécky Diav chrám spolu s gréckymi bohmi. Zastavili sme sa aj vo veštiarni v Delfách. So VII. A sme zavítali do Spojeného kráľovstva. Pozreli sme si známy Big Ben, Tower Bridge a Buckinghamský palác. So Shakespeareom sme si oprášili vedomosti o jeho dielach a prvom divadle Globe, kde

sa hrali jeho hry. VII.B nás privítala v španielskom múzeu Prado. So svojimi dielami sa predstavili P. Picasso, F. Goya, S. Dalí. Z múzea sme sa presunuli do Barcelony, kde je najznámejšou stavbou Sagrada Família od Antonia Gaudího. Andaluziu nám predstavil tanec flamenco. Odtiaľ sme putovali na Apeninský polostrov do Talianska. VIII.A v krajine sopiek nám predstavili celovečerný film „Umenie po taliansky“. Filmom nás sprevádzali štyri známe korytnačky Raffaello, Donatello, Leonardo a Michelangelo. Z Talianska sme cestovali do Francúzska s IX.A. Zastavili sme v Louvri a pozreli sme si diela Chagala, Moneta a Cézana. Prešli sme sa Versaillskými záhradami. A konečne cesta domov. VIII.B nás previezla vláčiakom po slovenských hradoch a kostoloch, z ktorých za zmienku stoja artikulárny kostol v Leštínach, Chrám Sv. Jakuba a posledná zastávka bola v hlavnom meste na hrade a na Akademii Istropolitana.

Miriám Hajdučiaková

Vianoce

Vianoce, vôňa ihličia, svetielka na stromčeku, či vianočná hudba, nás v okamihu dokážu preniesť v čase do detstva a mnohým ľuďom ostane odrazu akosi clivo na duši. Čím to je, že práve Vianoce sú pre nás tak očarujúcim obdobím?

Podstatou Vianoc je predsa viera...v Boha, v dobro, lásku, tradície. Keď si predstavím Vianoce, vybaví sa mi v mysli obraz našej obývačky s bohato prestretým štedrovečerným stolom, okolo ktorého sedí celá rodina. V rohu svieti vianočný stromček, za oknom potichu padajú malé vločky snehu a v očiach každého sa odráža to neopísateľné vianočné. Vianoce by predsa mali byť o ľu-

doch. Mali by byť o vyjadrení vďačnosti, že sa títo ľudia v našich životoch nachádzajú, že sú ich súčasťou. Pretože nie sú vždy samozrejmosťou.

Vianoce vždy boli a budú najkrajším obdobím. Môžu mať veľa podôb. Jedno však ostáva stále rovnaké – či už sú so snehom alebo bez snehu, s kopou luxusných darčiekov alebo so skromnejšími darčekom – sú to sviatky pokoja, radosti a vzájomnej lásky. A túto skutočnosť nič nezmení. Veď predsa Vianoce dokážu svojou čarovnou mocou vyvolať úsmev na každej tvári, či už je detská alebo „dospelácka“.

Dominika Motyčáková, 9. A

Vianočné sviatky na dedine

Vianočné sviatky majú určite pre každého vnímavého človeka osobitý čaro. O to väčšie, keď vyrastáte na dedine, kde celé spoločenstvo nimi žije. Ako deti sme sa tešili najmä na darčeky od Ježiška, ale výnimočne čaro mali aj obchôdzky detí „po spievaní“ po štedrovečernej večeri, po širokom dedinskom príbuzenstve a známych. Táto tradícia spievania kolied po domoch je v Zuberci dodnes živá. Veľa spomienok sa mi v pamäti vynára práve z týchto nádherných sviatočných návštev. V období dospievania sme toto koledovanie prevádzali ako partia zložená z členov folklórnej skupiny a sláčikovej ľudovej hudby. Takto sme aj s husľami a basičkou doprevádzali vianočné koledy a zastavovali sa v každom dome kde bývali

spriaznené rodiny. Pri jednej príležitosti sme sa vybrali zahrať aj jednému starkému, ktorý bol za mlada výborným tanečníkom a spevákom. V čase našej štedrovečernej návštevy, už ale pokročilý vek a problémy s udržaním tela na nohách doliehali na starčeka. Hrali sme mu v pitvore a akosi sme sa ho nemohli dočkať, kým sedel na toalete. Po hodnej chvíli vyšiel, z oboch strán podporety vnukmi a palicami, a so širokým úsmevom hovorí: „Chlapci zlatí, to je muzika, aj by som si skočil, ale som sa zasedeu.“ Veľmi nás pobavil, lebo v jeho zúboženom stave bola stále iskra humoru, ktorým celý život potešoval okolie. Nuž toto je jedna z mnohých mojich nádherných spomienok na Vianoce v Zuberci.

Richard Janoštrín

Vianočné trhy v Krakove

Na pozvanie Generálneho konzula SR v Krakove pána Ivana Škorupa vystúpila 1. decembra 2017 na otvorení vianočných trhov Podroháčska ľudová hudba zo Zuberca. Vianočné trhy v Krakove kultúrne zastrešoval Slovenský konzulát. Keďže tam v ten deň bolo veľa Slovákov, atmosféra bola veľmi príjemná a vianočná.

Šimičákovci

Tanečníci súboru Karolínka v roku 2017

Možno by sa očakávalo, že začnem tým, aké mali deti v tomto roku úspechy. Pre mňa, a učím to aj deti, je najväčším úspechom, že deti chodia pravidelne na tréningy, že sa stále učia, že sú pokorné v tom, čo vedia, lebo vedia a vidia, že sa dá stále v niečom rozvíjať. Úspechom je aj to, keď sa na tréning tešia, keď sa spolu priatelia, keď sa spolu rozprávajú a nemusia mať pri tom mobily, keď sa tešia na spoločné zážitky. Keď pred súťažami sa vedia zomknúť, keď si radia a pomáhajú a keď to jeden z nich zbabre a je mu to veľmi ľúto, prídu za ním a povzbudia ho. Úspechom je, keď sú v skupine deti rôzneho veku, aj rôznej tanečnej úrovne a aj napriek tomu sa k sebe správajú kamarátsky (ako súrodenci, čo sa dlhšie nevidia). A naopak, keď sa jeden z nich poflakuje, dokážu ho prebrať, bez toho, aby si ubližovali. K tomu deti dospejú po hodinách, dňoch i rokoch spoločne prežitých.

Niektorí tanečníci u nás pobudli

pár dní, niektorí mesiace, a sú aj tí, čo chodia do súboru roky. A sú aj takí, čo do súboru chodili vyše desaťročia, ale už majú svoju prácu, novú rodinku alebo sú na vysokých školách. Je krásne, že sa vedľa ešte stretnúť, oprášiť starý tanec a to tak, že ostatným padne sánka. Tak aj to je úspech. No musím povedať, že mi prirástli k srdcu všetci, pretože tak ako ja som im niečo dala, rovnako obohatili mňa. A preto sa radujem i z veľkých, ale aj malých úspechov.

A teraz k tým súťažným úspechom. Tanečníci sa zúčastnili mnohých súťaží na Slovensku i v Čechách. Stali sa finalistami Orava má talent, Tvrdošín má talent, Tanečná skupina roka v Čechách. Získali na súťažiach druhé, tretie a štvrté miesta, najcennejšie v Pardubičiaci na Ryengle 2. miesto a na Majstrovstvách Čiech 2. miesto. (Majstrovstvá Slovenska sa tohto roku organizátorom nepodarilo pripraviť.) A čo je dôležité, už teraz sa tešíme na ďalšie spoločné zážitky.

*Ďakujeme Vám za priazeň,
prajeme príjemné prežitie
vianočných sviatkov
a do Nového roka želáme
veľa zdravia, šťastia a úspechov.
Tanečná skupina Karolínka.*

Vianočné trhy

Foto: Peter Švelák

Podobne úspešne by som zhodnotila spoločne zorganizované akcie s rodičmi. Lebo to je ďalší kolektív, ktorý niečo spája a aj keď sme každý rôzni, dokážeme zorganizovať rôzne akcie pre obec: Vianoce deťom, Maškarný bál, Vianočné trhy. Mám šťastie, že som obklopená skvelými ľuďmi, ktorí takéto akcie hravo zvládajú.

Týmto by som chcela poďakovať všetkým ľuďom z obce, čo nezabudli a prišli na nedávne Vianočné trhy, našli si čas posediť s pri-

ateľmi pri vianočnom punči a zatlieskať mladým tanečníkom. A pripomínam tým, ktorí chcú a majú chuť, nech si chystajú masky na blížiaci sa Maškarný bál, ktorý bude 27. januára 2018.

Na záver ďakujem všetkým, ktorí súbor Karolínka v roku 2017 podporovali a všetkým želim krásne Vianočné sviatky a v novom roku pevné zdravie, lásku a šťastie.

Eva Brečková

Propagácia regiónu trochu inak

V rámci propagácie Oravy a Zuberca sme sa zúčastnili v dňoch 20. až 22. októbra na veľtrhu cestovného ruchu World Travel Show v poľskej Varšave, na ktorý sa prišlo pozrieť okolo 45 000 návštevníkov. Na spoločnom stánku Slovakia Tourist World (bývalé SACR) sme odpredávali ponuku nášho regiónu pred nasledujúcou zimnou sezónou. Oravu zastupovali Patrik Matiščík a Maroš Badáň.

V rámci výstavy sme my dvaja dostali ako jediný možnosť reprezentovať Slovenskú republiku v súťaži medzinárodných kuchýň. Samozrejme sme pripravovali naše národné jedlo „Bryndzové halušky“ a prípitok našu „Hafirovicu“. Prezentácia jedál nebola zameraná na chuť

jedla, ale hlavne na ukážku prípravy. Na pódiu pred veľkým publikom a televíznymi kamerami sme varili halušky spôsobom ako to robíme doma, podľa receptu našich rodičov. Žiaden mixér, všetko ručná práca, všetko na oštro. A výsledok? Všetci návštevníci boli unesení a prekvapení ako sa pripravuje naše národné jedlo. Aj svetoznámi kuchári z iných krajín pozerali na naše majstrovstvo a aké jedlo sme vytvorili z minimá. Takže aj takým spôsobom (našou kuchyňou, či už našim nápojom Hafirovicou) môžeme prilákať návštevníkov do nášho regiónu.

Aj tento rok mi dovoľte popriať Vám všetkým veselé prežitie vianočných sviatkov a šťastný nový rok. Text a foto: Patrik Matiščík

Vypísané z matriky rok 2017

Narodili sa

23. 01. Karin Klušiaková
 19. 02. Lukas Kulina
 24. 03. Dávid Šangala
 30. 03. Juraj Šroba
 10. 04. Boris Šiška
 11. 04. Tamara Šimičáková
 18. 04. Marek Feranec
 13. 05. Michal Bažík
 21. 05. Samuel Tekel
 22. 05. Stanislav Kľuchák
 22. 05. Pavla Biroščíková
 23. 05. Dorota Valeková
 23. 05. Tereza Ištoková
 29. 06. Alžbeta Mikulovská
 03. 07. Filip Tóth
 04. 07. Zuzana Šrobová
 18. 07. Lukáš Pinteš
 29. 07. Adrián Gáll
 29. 07. Sebastián Gáll
 03. 08. Matias Slovák
 01. 09. Martin Motýčák
 06. 09. Ema Mochorovská
 17. 09. Lukáš Kučera
 28. 10. Rastislav Paľa
 24. 11. Katarína Medvecká

Manželstvo uzavreli

22. 04. Vojtech Bažík a Klaudia Merešová
 29. 04. Stanislav Jurčo a Lenka Magerčáková
 20. 05. Róbert Kovalčík a Zuzana Urbanová
 03. 06. Mgr. Marek Růžička a Júlita Bistárová
 03. 06. Robert Netzer a Mgr. Lenka Škerdová
 17. 06. Štefan Šroba a Tatiana Vlochová
 01. 07. Roman Jandura a Ing. Mária Novotná
 15. 07. Mgr. Jakub Šiška a Michaela Rošťáková
 31. 08. Lukáš Jurán a Terézia Gondová
 09. 09. Denis Šroba a Michaela Pavčová
 16. 09. Peter Hudec a Lívia Schlengerová
 07. 10. Andrej Tekel a Barbora Magerčáková

Blahoželáme jubilantom

60 rokov manželstva

13. 07. Ján a Irena Filekovi

55 rokov manželstva

06. 01. Peter a Elena Jančurovi
 03. 03. Ján a Klementína Vitanovcovi
 09. 06. Alojz a Otília Gejdošovi

50 rokov manželstva

08. 06. František a Klementína Bažíkovi
 08. 06. Viliam a Anna Pardekovi
 06. 07. Štefan a Antónia Urbanovi
 03. 08. Ladislav a Agneša Matišťákovi
 21. 10. Milan a Marta Miklášovi
 26. 10. Ladislav a Františka Bistarovi
 09. 11. Alojz a Mária Šuriňákov

70 rokov

13. 01. Anton Janoštn
 24. 02. Viktória Šimičáková
 31. 03. Anna Pardekovi
 22. 04. Alojz Tekel
 27. 04. Mária Pavčová
 28. 04. Olga Fileková
 13. 05. Margita Bažíková
 03. 07. Anna Šrobová
 07. 07. Marta Miklášová
 30. 07. Pavol Vitanovec
 15. 08. Mária Daňová
 20. 08. Klementína Šišková
 26. 10. Alojz Filek
 29. 10. Antónia Musilová
 01. 11. Anna Fileková
 20. 11. Marián Bažík
 03. 12. Elena Črepová
 10. 12. Mária Šuriňáková
 19. 12. Anna Fileková

75 rokov

02. 01. Jolana Borsíková
 18. 04. Mária Harmatová
 18. 04. Irena Žuffová
 29. 04. Ladislav Matišťák
 01. 05. Mária Štechuliaková
 01. 06. Klementína Vitanovcová
 04. 07. Ladislav Bistar
 28. 07. Marta Kuchtiaková
 05. 08. Antónia Šuriňáková
 19. 08. Bernardína Knaperková
 06. 09. Mária Škvarková
 10. 12. Paulína Kulašníkovi

80 rokov

05. 05. Božena Magerčáková
 16. 05. Alojz Gonda
 01. 06. Alojz Šroba
 03. 07. Božena Škerdová
 08. 10. František Šiška
 10. 11. Štefan Urban
 13. 11. Ondrej Šuriňák

85 rokov

25. 01. Kamila Jantoláková
 16. 07. Ondrej Urban
 27. 10. Klementína Matláková
 24. 12. Otília Harmatová

90 rokov

11. 01. Klementína Jurinová
 23. 04. Mária Bebejová

Odprevadili sme na poslednej ceste

24. 01. Terézia Šišilová (1949)
 16. 02. Jana Kysková (1956)
 21. 03. Bernard Prč (1952)
 21. 03. Serafína Chovančáková (1926)
 03. 04. Ján Šiška (1952)
 16. 05. Mária Habová (1995)
 02. 07. Jozef Filek (1941)
 17. 08. Mária Rydzoňová (1925)
 24. 08. Anna Hudecová (1931)
 19. 10. Štefan Ondroš (1949)
 05. 11. František Jurina (1920)
 18. 11. Magdaléna Šišková (1994)

OTVÁRACIE HODINY
v Múzeu oravskej dediny
vo vianočnom období

24. – 25. 12. 2017
 nedeľa – pondelok
 ZATVORENÉ

26. – 31. 12. 2017
 utorok – nedeľa
 8.00 – 15.30

01. 01. 2018
 pondelok
 11.30 – 15.30

02. 01. – 07. 01. 2018
 utorok – nedeľa
 8.00 – 15.30

VIANOCE
DEŤOM

OZ Hafiry Vás pozýva
 v sobotu 30. decembra 2017
 o 16.00 hod.
 do Kultúrneho domu
 v Zuberici na

Vianočný program
 detí

POZVÁNKA
Divadlo COMMEDIA
Poprad

Vás pozýva na
 divadelné predstavenie

DON QUICHOT
a SANCHE PANZA
(komédia)

ktoré sa uskutoční
 v stredu 10. januára 2018
 o 19.30 hod.
 v sále kultúrneho domu
 v Zuberici

POĎAKOVANIE

Ďakujeme všetkým občanom,
 ktorí obohatili svojimi príspevkami
 Zuberské noviny
 v roku 2017.

Aj vďaka ich ochote ste boli
 po celý rok informovaní o dianí
 a aktivitách v našej obci.
 Chceme povzbudiť k spolupráci
 aj ostatných, ktorí majú chuť
 prispieť do našich novín.

Prajeme Vám pokojné prežitie
 vianočných sviatkov a šťastný
 nový rok 2018.

redakcia

„Čím je víno staršie, tým je kvalitnejšie“

U kvalitných vín a u pretekára v behu do vrchu zo Zuberca platí, ako vraví staré známe poredadlo, že vek je len číslo. Mnohé vína na dosiahnutie svojej dokonalej chute a kvality musia jednoducho dozrieť. Podobne sa to deje aj s **Jankom Jurinom**, skvelým reprezentantom Zuberca, ktorý vo veku 63 rokov dokáže podávať ohromné športové výkony a konkurovať bývalým športovým profesionálom. Čím je starší dosahuje lepšie výsledky. Najlepšie to vyjadruje úctyhodná bilancia. V 24 uskutočnených pretekoch u nás i v zahraničí sa 19-krát postavil na stupienok pre víťazov.

V cestných pretekoch a behu do vrchu 1. miesto: Černová, Vluchy, Zelené pleso, Brestová vertical Likavka. 2. miesto: Vysoká nad Kysou, Bodice, Jasná – Chopok, Poludňový Grúň, Fačkov – Kľak, Donovaly, Srdiečko – Chopok, Červenec. Umiestnenie na 3. mieste: Čertovica, Tvrdošínska dvanásťka, Ružomberok, Vysokohorský duatlon o cenu Žiarskej chaty, Gerla-

chov, Choč, Kasprowy Wierch. 4. miesto: Likavka, Kamenec pod Vtáčnikom, Chata pod Chlebom. V Behu na Rákoš dobehol na piatom mieste. V Slovenskom pohári v behu do vrchu za rok 2017 sa umiestnil na 2. mieste.

Každý jeden beh do vrchu je silný športový príbeh, neopakovateľný zážitok, strhujúci výkon, v ktorom sa často siaha až na dno svojich

fyzických síl. Sú to okamihy testovania svojej kondície a zdravia, ale

aj pocity obrovskej radosti a pocitov šťastia pri preberaní medailí na stupni víťazov. Vrcholom tohtoročnej sezóny boli Majstrovstvá sveta veteránov v behu do vrchu, ktoré sa uskutočnili u nás na Slovensku 2. septembra 2017 z Pruského na Vršatec. Zúčastnili sa ich traja naši skvelí reprezentanti Zuberca Marta Harmatová, Peter Železník a Ján Jurina.

Všetkým reprezentantom Zuberca k dosiahnutým výsledkom srdečne blahozeláme, prajeme im pevné zdravie, veľa šťastia, rodinnej pohody, spokojnosti a ešte veľa športových úspechov.

Štefan Škerda

Nezáleží na veku...

Bola som oslovená, aby som niečo napísala o svojom športovom roku. Spôčiatku sa mi to zdalo hlúpe písať o sebe, ale keď som nad tým pouvažovala, nezdalo sa mi to až také od vecí, keďže Zuberec je

obec, kde je veľa ľudí, ktorí nejakým spôsobom športujú a ktorých to možno zaujme.

Viem, že je tu aj dosť ľudí, ktorí športujú súťažne, napr. Janka Žuf-

ová, Janko Jurina, Peťo Železník, Betka Paľová, Viera Šrobová, Tomáš Bažik...

Neviem o úspechoch všetkých, aj keď úspechom je už odvaha postaviť sa na štart. Viem o Martuške Harmatovej, ktorá tú odvahu našla a tým našla veľa nových priateľov a skvelých zážitkov. V tomto roku obehala 12 bežeckých súťaží: v Likavke, Bodiciach, Ondrašovej, Podbieli, Závažnej Porube, Zuberici, Sliachi, Hybe, Liptovskom Mikuláši, Dolnej Lehoty, Pruskom, Bielom Potoku kde si okúsila 6 prvenstiev, 1x druhé a 2x tretie miesto. Z týchto súťaží si najviac cení účasť na Majstrovstvách sveta seniorov v Pruskom, kde Slovensko reprezentovala spolu s Peťom Železníkom a Jankom Jurinom a kde dosiahla krásne 9. miesto a zo slovenských reprezentantiek bola vynikajúca – prvá.

Mojím cieľom tohto roku bolo zúčastniť sa dlhého triatlonu v Nemeckom Rothe. Je to triatlon pod značkou Challenge a je považovaný za jeden z najkrajších aj najväčších triatlonov v Európe. Bol pre mňa veľkou výzvou, lebo dlhý triatlon o dĺžke ~ 3,8 km plávania, 180 km bicyklovania a 42 km behu som ešte neabsolvovala. A tak sme spolu s mojim starším synom, pripravili

plán tréningu a pretekov, snažiac sa, aby to potom v tom Rothe tak nebolelo. Najprv som bola na aquatlone v Dolnom Kubíne (pri mojom hroznom plávaní prekvapilo 1. miesto), ČSOB polmaratón v Bratislave (kde ma potešilo 2. miesto), Beh v Slovenskom raji (3. miesto), stredný triatlon St. Polten v Rakúsku (6. miesto), stredný triatlon Challenge Šamorín (5. miesto) a nakoniec prišiel vytúžený Roth. Bol to obrovský pretek, kde bolo cez 4 000 pretekárov, ale organizácia bola vynikajúca a atmosféra veselá.

Keď sme čakali obrovská skupina žien v neoprénoch, hudba vyhrávala, prišla ku mne pretekárka vo veku mojej mamy (bolo na mne vidieť, že idem prvýkrát), potľapkala ma po pleci a že to plávanie je na tom preteku najkrajšie. Mala pravdu, plávali sme v Dunaji, voda bola pokojná, plavci sme sa veľmi nebili, slnko svietilo, nič nebolelo. Po plávaní som si vydýchla – je to moja najslabšia disciplína a s očakávaním som vyskočila na bicykel. Terén bol mierne vlnitý, všade plno divákov, hudba. Bol tam i jeden väčší kopec, na ktorom mi srdce podskočilo – veď som predsa z hôr. A v tom kopci neskutočná atmosféra, kopec divákov, leďva bola cestička pre cyklistu, ovácie, ...čítali sme sa ako na Tour. A nakoniec to bol beh, ktorý mám najradšej, o ktorom ale viem, že

bude bolieť. Boli 4 okruhy. Vďaka skvelým divákovi, ktorých bolo podľa organizátorov až cez 200 000, a ktorí tam boli celý deň s hudbou, krikom, povzbudzovaním. A keď už bolo najhoršie, pár kilometrov pred cieľom, zrazu obrovský pokrik divákov. Tušila som, že to asi nie mne. Vedľa mňa bežala veľká hviezda svetového triatlonu Chrissie Wellington, ktorej autobiografia ma napopla k tomuto športu. A tak som to dala. So slzami v očiach som prebehla červenou páskou po koberci. Došla som deväť, ale v tej chvíli aj keby posledná, bola by som rovnako šťastná.

Nakoniec som sezónu zakončila v Žiline krátkym triatlonom (1. miesto), Maratónom v Košiciach (4. miesto) a Behom medikov v Martine (6. miesto). V Slovenskom pohári v krátkom triatlone som skončila druhá, v dlhom triatlone tiež druhá.

Chcela by som všetkých, hlavne tých, ktorí sa ešte len rozhodujú začať športovať, povzbudiť, veď na veku nezáleží, a ani na tom, či je to dieťa, žena alebo muž. Nie je nutné pretekať, dôležité je prekonať pohodlnosť a lenivosť (ktorú mám aj ja niekedy), treba začať a potom príde ten pocit radosti a potom Vás to už bude držať. Všetkým želim veľa krásnych športových zážitkov.

Eva Brečková

WSA WORLD CUP MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA PRETEKY PSÍCH ZÁPRAHOV

13.-14. JANUÁR 2018

ZUBEREC | ZÁPADNÉ TATRY | ROHÁČE

